

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324075452896/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Den Stundesløse.

26de Marts 1893.

Der findes i *Den Stundesløse* tre Hovedroller, af hvis Udførelse Stykkets Virkning paa Scenen afhænger: Vielgeschrei, Oldfux og Pernille. For den, der ynder Holberg og Teaterkunst, knyttede der sig stor Interesse til de nye Indhavere af disse vanskelige Opgaver, som man vidste de Paagældende kun paatog sig med Ængstelse.

Ære den, som æres bør: man maa først nævne Hr. Olaf Poulsen, naar Holbergspil er paa Tale. I mange Aar nægtede Hr. Poulsen at overtage Oldfux, ønskede ikke at udføre Rollen, saalænge Erindringen om hans Lærer endnu var frisk. Han mindedes selv Phisters Udførelse i de mindste Enkeltheder, var overbevist om, at adskillige blandt Tilskuerne uafadeligt vilde sammenligne ham med Phister og forstod sikkert, at Rollens Forvandlingskarakter gjorde den mindre

gunstig for ham. Thi Poulsen opererer kun vanskeligt med de hurtige Omskabninger, som den gamle Komædies Pudsenmagere behøver og hvori Phister bevægede sig som i sit Element.

Efter Opførelsen fatter man desværre Hr. Poulsens Betænkeligheder. Hans Oldfux var ufri, ikke overlegen og straalende som Phisters raske og smidige Aventurier. Ingen af Poulsens Forklædninger taaler Sammenligning med Forgængerens, hverken Pedanten, Advokaten eller Tyskeren. Med færre Midler, med stilfærdigere Ageren naaede Phister en stoltere Virkning. Hr. Poulsen spiller selvfølgelig med sin kendte Dygtighed i rette Stil og har mange udmærkede Indfald, men hvor han bruger baade Arne og Ben, svinger med Kaabens Ærmer og grimasserer med et malet Ansigt, formaaede Phister uden Maskering ved sin blotte Stemme at vække Latter. Hr. Poulsen *kan* naa langt højere i Holberg end det lykkedes ham her, og man forlanger af ham det Ypperste. Kritiken *skal* overfor ham være streng.

Imidlertid behøver denne Dom ikke at være den endelige, thi den første Aftens Spænding gjorde utvivlsomt den udmærkede Skuespiller nervøs. Han faar maaske i Fremtiden mere Frihed og Skarphed i Spillet.

Derimod vil næppe Hr. Schram blive bedre